

DR. SZALAY ISTVÁN
SZTE JGYPK Tanító- és Óvőképző Intézet
Matematika Szakcsoport
Szeged

Kézi számológép használata a matematikaórán

A matematikát tanítók körében még nem jutott nyugvópontra az a dilemma, hogy engedjék-e használni matematikaórán a kézi számológépet. Sokszor látunk „Számológép (függvénytáblázat) használata nélkül...” kezdetű feladatokat. Tipikusan ilyen például a „Számológép nélkül igazolja, hogy $\sqrt[3]{2+\sqrt{5}} + \sqrt[3]{2-\sqrt{5}} = 1$.” Ha megengedjük a kézi számológép használatát, akkor az eredmény „gombnyomogatással” könnyen adódik, ha nem, akkor ez egy komoly feladat. Ilyenkor hiába érvelünk azzal, hogy a számológép általában – kijelzője karaktereinek korlátozott száma miatt – csak közelítő eredményt ad, esetünkben a kijelzőn a pontos eredmény látszik. Emiatt a diák számára öncélúvá válik a feladat számológép használat nélküli megoldása. Annál is inkább, mert a mindennapi életben azt látja, hogy a bolti vásárláskor még a visszajáró pénzt is gépről olvassa le a pénztáros. Ugyanakkor, már az iskolában tennünk kell az ellen, hogy az ember számítógép által vezérelt bio-robottá váljon. Ennek érdekében olyan problémákkal, feladatokkal kell szembesítenünk a diákokat, amely rádöbbeníti őket, hogy a számológép sem mindenható. Mivel a számológép legalább nyolc tizedes jeggyel számol, példáinkat a szélsőségekből, azaz a sok tizedes jegy pontosságú mikrovilágból (a számok az elektronmikroszkóp alatt) vagy a kozmosz világából (az univerzum méretei) kell vennünk. Ráadásul olyan témát kell keresnünk, amelyet az általános iskola ötödik–hatodik osztályába járó tanuló is megért. Így már nem is olyan könnyű a feladatunk...

A továbbiakban három példát mutatunk be, természetesen nem egy tanóra méretezve és nem részletezve azt sem, hogy milyen előkészületek után vetjük fel a kérdéseket. Tétélezzük fel, hogy diákjainknak legalább kétféle (a valóságban többféle) kézi számológépe van:

SHARP EL – 531WH
10 karakteres kijelzővel
továbbiakban: kis gép

CASIO fx – 570ES
12 karakteres kijelzővel
továbbiakban: nagy gép

I.

Első problémánk egy ártatlannak látszó közös nevezőre hozásból kerekedik ki.

Melyik a pontosabb?

Feladat: Adjuk meg az

$$\frac{1}{17} + \frac{1}{19}$$

összeget tizedes törtben!

A feladat során 8 diák, esetleg diákcsoport (A, B, C, D, A*, B*, C* és D*) számol, A, B, C és D kis géppel, A*, B*, C* és D* nagy géppel, több féle módon. Valószínűleg arra számítottak, hogy ha hibátlanul dolgoznak, akkor ugyanarra az eredményre jutnak. Az egyes számolási módok:

A

Mindkét törtet kiírja, a kiírtakat (írásban vagy a kis géppel) összeadja

$$1 : 17 \approx 0,058823529$$

$$1 : 19 \approx 0,052631578$$

.....

$$\dots\dots\dots 0,111455107$$

10. karakter a „7” számjegy.

(A „≈” jel használatával azt érzékeltetjük, hogy a számológép – 10 karaktere ellenére – csak közelítő eredményt ad.)

B

A végeredményt írja ki

$$1 : 17 + 1 : 19 \approx 0,111455108$$

10. karakter a „8” számjegy.

C

Közös nevezőre hozás után oszt

$$\frac{1}{17} + \frac{1}{19} = \frac{36}{323} =$$

$$= 36 : 323 \approx 0,111455108$$

10. karakter a „8” számjegy.

(Az „=” használatával a pontos eredményeket érzékeltetjük.)

D

A közös nevező reciprokát kiírja

és

(írásban) szorozza 36-tal

$$1 : 323 \approx 0,003095975$$

$$\underline{0,003095975} \cdot 36$$

$$0009287925$$

$$\underline{00018575850}$$

$$\dots\dots\dots .0,111455100$$

8. karakter az „1” számjegy.

9. karakter a „0” számjegy.

10. karakter a „0” számjegy.

Megfigyelhetjük: annak ellenére, hogy a négy (csoport) ugyanazzal a „kis” számológéppel számolt – a maga módján hibátlanul –, háromféle eredmény jött ki. Sőt ha A, B és C esetében a

10. karaktereknél lévő számokat felfelé kerekítve a 9. karakter helyére az „1” számjegyet írjuk, akkor sem kapjuk meg a D 9. karakterénél lévő „0” számjegyet. Ezek után eltéréseket várhatunk a „nagy” számológéppel dolgozóknál is.

A*

Mindkét törtet kiírja,
a kiírtakat (írásban vagy a nagy géppel) összeadja

$$1:17 \approx 0,05882352941$$

$$1:19 \approx 0,05263157895$$

.....

$$\dots\dots\dots 0,11145510836$$

10. karakter a „8” számjegy.

11. karakter a „3” számjegy.

12. karakter a „6” számjegy.

Vegyük észre, hogy az A számolási módját használó A* 10. karakterénél lévő számjegy nem egyezik az A 10. karakterével, hanem az övétől eltérő számolási módokat alkalmazó B és C 10. karakterét „igazolja”.

B*

A végeredményt írja ki

$$1:17+1:19 \approx 0,1114551084$$

10. karakter a „8” számjegy.

11. karakter a „4” számjegy.

A gép nem írja ki, hogy a 12. karakter a „0” számjegy.

C*

Közös nevezőre hozás után oszt

$$\frac{1}{17} + \frac{1}{19} = \frac{36}{323} =$$

$$= 36:323 \approx 0,1114551084$$

Karakterek a B* karaktereivel megegyeznek.

B* és C* 10. karakterénél lévő számjegy a hozzájuk hasonló számolási módokat használó B, illetve C 10. karakterét „igazolja”. Ugyanakkor a B* és C* 11. karakterénél lévő számjegy az A* 12. karakterénél lévő számjegy felfelé való kerekítésével nyerhető.

D*

A közös nevező reciprokát kiírja

$$1:323 \approx 3,095975232 \times 10^{-3} = \text{(segítséggel) és (írásban) szorozza 36 - tal}$$

$$= 0,003095975232$$

$$0,003095975232 \cdot 36$$

$$0009287925696$$

$$\underline{\underline{.0018575851392}}$$

$$\dots\dots\dots 0,111455108352$$

10. karakter a „8” számjegy

11. karakter a „3” számjegy

12. karakter az „5” számjegy.

13. karakter a „2” számjegy.

Senki sem rontott, mégis nyolcan hatféle eredményt kaptak!

Az eredményeket látva *A* szomorúan állapítja meg:

– Nálam csak a *D* rosszabb!

B és *C* egyetértően bólogatnak.

*A** vigasza *A* számára:

– Az én eredményemből kerekedik *B* és *C*, sőt még *B** és *C** eredménye is!

*D** is áttekinti az eredményeket. Büszkén látja, hogy egyedül neki sikerült 13 értékes karaktert kicsikarnia a számológépből. Azt is észreveszi, hogy a *B** és *C** 11. karakterénél lévő számjegy az ő 12. karakterénél lévő számjegy felfelé való kerekítésével is nyerhető. Igaz, *A** 12. karaktere nem áll elő az ő 13. karakterének kerekítésével, de a 13. karakter erejében bízva, *D* segítségére siet:

– Én a te módszerrel dolgoztam, és szerintem az eredményem pontosabb annál is, amit *A** elért!

Mi az igazság?

Igazságtétel

Végezzük el az $\frac{1}{17} + \frac{1}{19} = \frac{36}{323}$ közös nevezőre hozás utáni fáradságos írásbeli osztást! (13

karakterig megyünk el, és látjuk, hogy az „=” jel helyett a „≈” jel használata lenne az indokolt.)

36 : 323 = 0, 111455108359

360

10. karakter a „8” számjegy.

370

11 karakter a „3” számjegy.

470

12. karakter az „5” számjegy.

1470

13. karakter a „9” számjegy.

1780

1650

350

2700

1160

1910

2950

43 A maradék = 0,00000000043, az írásbeli osztás során 12 esetben használtuk a 10 – zel való szorzást jelentő 0 hozzáírást, és így a maradék 1 billiószorosa jelent meg, amit az 1 billióval való osztással korrigálunk.

De vajon az írásbeli osztás adja a legpontosabb eredményt? Ennek eldöntéséhez próbákat kell végeznünk.

Az írásbeli osztás próbája:

$$\begin{array}{r} \underline{0,111455108359} \cdot 323 \\ 334365325077 \\ 222910216718 \\ \underline{334365325077} \\ 35,99999999957 \end{array}$$

$$\frac{1}{17} + \frac{1}{19} = \frac{36}{323} = 0,111455108359 + \frac{0,000000000043}{323}$$

A* eredményének próbája

$$\begin{array}{r} \underline{0,11145510836} \cdot 323 \\ 33436532508 \\ 22291021672 \\ \underline{33436532508} \\ 36,00000000028 \end{array}$$

$$\frac{1}{17} + \frac{1}{19} = \frac{36}{323} = 0,11145510836 - \frac{0,000000000028}{323}$$

(B* és C* eredménye még jobban „túl lő” a célon.)

D* eredményének próbája

$$\begin{array}{r} \underline{0,111455108352} \cdot 323 \\ 334365325056 \\ 222910216704 \\ \underline{334365325056} \\ 35,999999997696 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 36 \\ - \underline{35,999999997696} \\ 0,000000002304 \end{array}$$

$$\frac{1}{17} + \frac{1}{19} = \frac{36}{323} = 0,111455108352 + \frac{0,000000002304}{323}$$

Itt a hiba pontosan $\frac{0,000000002304}{323}$, amelyet a könnyebb szemlélés kedvéért felnagyítunk:

A D* hibája 1 billiószoros „nagyításban”: $\frac{2304}{323}$. Az A* hibája 1 billiószoros „nagyítás-

ban”: $\frac{280}{323}$. Mivel $\frac{280}{323} < \frac{2304}{323}$ a D* eredménye rosszabb, mint A* eredménye. Az írásbeli

osztás hibája 1 billiószoros „nagyításban”: $\frac{43}{323}$ (Ez a legjobb eredmény, de tegyük hozzá:

manapság a 13 karakterig történi írásbeli osztás elvégzésére kevés önként vállalkozó ember akad.)

II.

A I. probléma esetében a 10 karakteres kis géppel dolgozók úgy érezhették, hogy hátrányban vannak a nagy gépet használókkal szemben, hiszen a nagy gép 12 karaktert szolgáltat. Ugyanakkor a nagy gépet használó **D*** még egy 13. karaktert is tudott produkálni. Igaz, ezt már a kissé fáradságos írásbeli szorzással érte el (a gépi szorzás: $0,003095975232 \times 36 \approx 0,1114551084$ eredményt ad, ami megegyezik az **A*** eredményénél rosszabb **B*** és **C*** eredményével), mégis felveti azt a kérdést, hogy csupán a kis gépet használva – természetesen több munkával – elérhető-e a nagy gép által szolgáltatott eredmény. Következő feladatunknál, az erre a kérdésre adott válasz után, meglepő eredményt is kapunk.

Karaktervadászat

Feladat: A kis gép szerint

$$\frac{1}{17} \approx 0,058823529.$$

A nagy gép szerint

$$\frac{1}{17} \approx 0,05882352941.$$

Hozzuk ki az utóbbi eredményt a kis gépből is!

Természetesen a feladat megoldásakor csak a kis gépet használjuk. Észrevehetjük, hogy az 1:17 osztás 10 karakteres 0,058823529 hányadosa elején az első két karakterben a „0” számjegy áll, és az első értékes karakter a 3. karakterben szereplő „5” számjegy. Ez adja azt az ötletet, hogy az

$$\frac{1}{17} = \frac{100}{17} : 100$$

egyenlőség alapján a 100:17 osztásra a kis géppel kapott 10 karakteres hányadosból az 1:17 osztás 12 karakteres hányadosához jussunk:

$$\frac{100}{17} : 100 \approx 5,882352941 : 100 = 0,05882352941.$$

Ha akarjuk, az eredeti feladatot itt be is fejezhetjük, hiszen a nagy gép által szolgáltatott 12 karakteres hányadost kaptuk, de most már kedvet kaptunk a karaktervadászatra:

$$\frac{1}{17} = \frac{1000}{17} : 1000 \approx 58,82352941 : 1000 = 0,05882352941$$

$$\frac{1}{17} = \frac{10000}{17} : 10000 \approx 588,2352941 : 10000 = 0,05882352941$$

látván úgy tűnik, hogy nem jutunk újabb karakterekhez. (Még akkor sem, ha a nagy gép használatára fanyalodunk.) További kísérletezés helyett folyamodjunk inkább a I. részben használt hibaelemzéshez!

Először is nézzük meg a kis géppel végzett 1:17 osztás pontos hibáját!

$$\begin{array}{r} 0,058823529 \cdot 17 \\ \hline 411764703 \\ \hline 0,999999993 \end{array}$$

$$\frac{1}{17} = 0,058823529 + \frac{0,000000007}{17}.$$

A kis géppel végzett osztás hibája tehát $\frac{0,000000007}{17}$, amelyben 9 darab biztató „0” számjegy

szerepel. Mivel az $\frac{1}{17} = \frac{100}{17}$:100 egyenlőség két értékes karakterhez juttatott bennünket, ezt aknázzuk ki:

$$(*) \quad 100 \cdot \frac{1}{17} = 5,8823529 + \frac{0,00000007}{17},$$

azaz, a $100 \cdot \frac{1}{17}$ hibájában 7 darab biztató „0” számjegy szerepel. A végeredmény kialakítása-kor természetesen nem feledkezhetünk meg a 100-zal való osztásról, de egyelőre csak a $100 \cdot \frac{1}{17}$ hibájával foglalkozunk! A 7 darab „0” számjegy miatt tízmilliószoros „nagyítást” végezhetünk.

A $100 \cdot \frac{1}{17}$ hibája tízmilliószoros „nagyításban” $\frac{7}{17}$, amelyre a kis gép a következő 10 karakteres hányadost adja.

$$\frac{7}{17} \approx 0.411764705 \text{ (Tíz karakter.)}$$

Végezzük el a 7:17 osztás hibaelemzését is!

$$\begin{array}{r} 0,411764705 \cdot 17 \\ \underline{2882352935} \\ 6,999999985 \end{array}$$

$$\frac{7}{17} = 0,411764705 + \frac{0,000000015}{17}$$

A tízmilliószoros nagyítást tízmillióval való osztással kompenzálva, kapjuk, hogy a $100 \cdot \frac{1}{17}$ tényleges hibája

$$\begin{array}{r} \frac{0,0000007}{17} = 0,0000000411764705 \\ + \frac{0,0000000000000015}{17} \end{array}$$

Ezt a (*) – ba visszaírva kapjuk, hogy

$$\begin{aligned} 100 \cdot \frac{1}{17} &= 5,8823529 + \frac{0,0000007}{17} = \\ &= 5,8823529 + 0,0000000411764705 + \\ &+ \frac{0,0000000000000015}{17} = \\ &= 5,8823529411764705 + \frac{0,0000000000000015}{17} \end{aligned}$$

Már csak az van hátra, hogy a 100 -zal való osztással megkapjuk az $\frac{1}{17}$ törtet:

$$\frac{1}{17} = 0,058823529411764705 +$$

$$+ \frac{0,000000000000000015}{17}$$

Manipulációnk eredményeként 19 karakteres hányadoshoz jutottunk, ami sokkal több, mint amit a nagy gép szolgáltat! (A 11. és a 12. karaktereknél megtaláljuk a nagy gép utolsó karaktereit.)

Most már étvágyunk támad az $\frac{1}{17}$ tört tizedes tört alakjának teljes megismerésére is! Tudjuk,

hogy ez egy végtelen szakaszos tizedes tört. Hol lehet a szakasz? (Aki már most látja, annak nagyon jó szeme van), mivel az osztó 17 az írásbeli (kézi) osztásnál legfeljebb 16 (0-tól különböző) maradék lehet. Lássunk neki a fáradtságos kézi osztásnak!

Ellenőrzés kézi osztással

$\underline{1} : 17 = 0,0588235294117647$	Maradék: 1
100	10
150	15
140	14
40	4
60	6
90	9
50	5
160	16
70	7
20	2
30	3
130	13
110	11
80	8
120	12
1	

1 (Innentől kezdve ismétlődik)

$$1 : 17 = \overline{0,0588235294117647}$$

A szakasz felülhúzással jelölve látható. A kis géppel kapott manipulált eredményünk 18. karakter helyén álló „0” számjeggyel kezdődik újra.

Erkölcsei tanulság: A kis géppel is el lehet érni, sőt túl is lehet szárnyalni a nagy géppel rendelkező eredményeit, ha gondolkodunk és szorgalmasak is vagyunk.

III.

A következő kettős dilemmánál két esetben, egymáshoz közeli nagy számokat kell osztanunk. Az „egymáshoz közelség” miatt a hányadosok értéke körülbelül egyenlő, de vajon pontosan egyenlők-e? Ha nem pontosan egyenlők, akkor melyik a nagyobb?

Döntés

A kis számológépet használva

$$\frac{1010010000}{1010010001} \approx 0,999999999$$

Egyenlők-e vagy nem ?

$$\frac{1010010001}{1010010002} \approx 0,999999999$$

(Ha a nagy gépet használjuk, akkor csak a „9”-es számjegyek száma lesz kettővel több, ennek alapján sem tudunk dönteni.)

Ha nem egyenlők, akkor

$$\frac{1010010000}{1010010001} < \frac{1010010001}{1010010002}$$

vagy

$$\frac{1010010000}{1010010001} > \frac{1010010001}{1010010002} ?$$

Egyik alapgondolatunk az lehet, hogy két törtet bővítve a $1010010001 \cdot 1010010002$ közös nevezőre hozzuk. (A közös nevezőre hozás során a bal oldali törtet a jobb oldali tört nevezőjével, a jobb oldali törtet a bal oldali tört nevezőjével bővítjük.) A bővítés során a bal oldali tört számlálóját a $1010010002 \cdot 1010010000$ szorzat, a jobb oldali tört számlálóját pedig a $1010010001 \cdot 1010010001$ szorzat adja. Ezek összehasonlításával döntünk. A gondot az jelenti, hogy (a kis és nagy gépek egyaránt) a következőket mutatják:

$$1010010002 \cdot 1010010000 = \quad \text{és} \quad 1010010001 \cdot 1010010001 =$$
$$\approx 1,020120202 \cdot 10^{18} \qquad \qquad \approx 1,020120202 \cdot 10^{18}$$

azaz, a gép nem tud a számlálók között különbséget tenni, a kettős dilemma továbbra is fennáll. Mit tegyünk? A továbbiakban több megoldást is kínálunk, hogy az olvasó kiválaszthassa a számára szimpatikusakat.

Első megoldás

Jobb ötlet híján, fáradságot nem kímélve, írásbeli szorzással hasonlítjuk össze a számlálókat:

$$\begin{array}{r} 1010010002 \cdot 1010010000 \\ 1010010002 \\ \hline 1010010002 \\ \hline 1020120202120020000 \end{array}$$

$$\begin{array}{r} 1010010001 \cdot 1010010001 \\ 1010010001 \\ 1010010001 \\ \hline 1010010001 \\ \hline 1020120202120020001 \end{array}$$

Összehasonlítás eredménye: a bal oldali tört kisebb a jobb oldali törtnél.

Második megoldás

Az $a = 1010010000$ jelölés bevezetésével a törtek $\frac{a}{a+1}$ és $\frac{a+1}{a+2}$. A bővítés utáni számlálók:

$$a(a+2) = a^2 + 2a \text{ és } (a+1)(a+1) = a^2 + 2a + 1$$

Összehasonlítás eredménye: a bal oldali tört kisebb a jobb oldali törtnél.

Lehet olyan alapgondolatunk is, hogy a két törtet a kivonás segítségével hasonlítsuk össze. Ekkor a „Második megoldás” jelölését használva kínálkozik a

Harmadik megoldás

$$\frac{a}{a+1} - \frac{a+1}{a+2} = \frac{a(a+2) - (a+1)^2}{(a+1)(a+2)} = \frac{-1}{(a+1)(a+2)} < 0.$$

Összehasonlítás eredménye: a bal oldali tört kisebb a jobb oldali törtnél.

A kivonással kapcsolatos alapgondolat az „Első megoldás” esetében is kínálja magát, de nem könnyebb annál, hiszen az frásbeli szorzások elvégzésével jár. Könnyűvé válik viszont, ha a két törtet nem egymással, hanem az 1-gyel hasonlítjuk össze, amiből keletkezik a

Negyedik megoldás

$$1 - \frac{1010010000}{1010010001} = \frac{1010010001 - 1010010000}{1010010001} = \frac{1}{1010010001}$$
$$1 - \frac{1010010001}{1010010002} = \frac{1010010002 - 1010010001}{1010010002} = \frac{1}{1010010002}$$

Látható, hogy mindkét tört kisebb, mint 1, ami nem újdonság, de a különbségek egyenlő számlálói és különböző nevezői miatt a bal oldali tört messzebb esik az 1-től, mint a jobb oldali, ezért a bal oldali tört kisebb, mint a jobb oldali tört.

A fenti különbségekre kis géppel mindkettőre 0 adódik, azaz kis gép nem érzékeli őket, de a nagy géppel számolva: $\frac{1}{1010010001} \approx 9,900892061 \times 10^{-10}$; $\frac{1}{1010010002} \approx 9,00892051 \times 10^{-10}$ adódik.

Végül legyen egy

Inkorrekt megoldás

Ha valaki (például egy idegen civilizáció tagja) a „0”, „1” és „2” számjegyek alapján arra gondol, hogy a törtekben szereplő számok nem a tízes, hanem a hármas számrendszerben lévő számok, akkor azokat tízes számrendszerre átvírva a következőket kapja:

$$1010010000_3 = 21951 \quad 1010010001_3 = 21952 \quad 1010010001_3 = 21953.$$

Ezek után a kis géppel elvégezve az osztásokat azt látja, hogy

$$21951 : 21952 \approx 0,999954446 \text{ kisebb, mint } 21952 : 21953 \approx 0,999954448.$$

A nagy gép is megerősíti ezt:

$$21951 : 21952 \approx 0,9999544461 \text{ kisebb, mint } 21952 : 21953 \approx 0,9999544481.$$

Ha jó az eredmény, miért inkorrekt a megoldás? Ha az alkalmazott eljárás korrekt lenne, akkor az 1, 2 és 10 tízes számrendszerbeli számokat hármasszámrendszerbeli számoknak gondolva és ezeket tízes számrendszerbe írva:

$$1_3 = 1$$

$$2_3 = 2$$

$$10_3 = 3$$

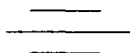
az

$$1:2 = 0,5 \quad \text{kisebb, mint} \quad 2:3 = 0,666\dots$$

alapján igaznak kellene lenni, hogy a hármasszámrendszer jelét törölve is

$$1:2 = 0,5 \quad \text{kisebb, mint} \quad 2:10 = 0,2$$

de ez, nem igaz!

DR. H. TÓTH ISTVÁN

egyetemi docens

Károly Egyetem Filozófiai Fakultása, Prága

Balassi Intézet, Budapest

Elavult nézet vagy szükséges álláspont?¹

A címbeli kettős kérdés okaira s a két jelzős fogalommal körvonalazott problémára szándékozom reagálni jelen dolgozatomban úgy, hogy fenntartom: irodalomóráinkon

- a poétikai szövegművek megértése érdekében a sokoldalú elemzésekkel,
- a szépirodalom szeretetére az olvasmánymegértés színvonalának a fejlesztése által tehetjük a legtöbbet.

Évek óta folyamatosan mennyiségi és minőségi problémákkal szembesülünk, amikor nagyító alá tesszük diákjainknak az olvasmánymegértését mutató teljesítményeit. Mindinkább arról szólnak az elvárások, hogy gyakorlatias olvasástudás kell a ma emberének. Olyan szövegmegértő teljesítményre legyenek képesek, hogy gond nélkül tudjanak növendékeink eligazodni a világ dolgaiban, vagyis az írásbeliségre épülő, olvasással kapcsolatos önművelő képességük kétségeket kizáróan legyen működőképese. Ám ennek az elérése, biztosítása érdekében az úgynevezett pragmatikus korpuszok lettek dominánssá a szövegmegértési vizsgálatokban. Ezen eredménymérések sikere érdekében a klasszikus értékrendű szemelvényekről, azok feldolgozási technikáinak a megtanításáról a hangsúly az úgynevezett közízlést kifejező és a mindennapi, célszerűnek nevezett szövegekre helyeződött.

S közben hol vannak a szépirodalmi alkotások megértéséről valló, hírt adó adatok?

Az olvasói értékrend jelentékeny – nem biztos, hogy mindig a művészi irányába történő – elmozdulása felveti ezt a kérdést is: kell-e érteniük tanítványainknak a klasszikus veretű poétikai alkotások üzenetét és vizsgálni annak a mai köznyelvtől valóban másképpen struktúrált szövegvilágát?

¹ Az itt közölt kutatási tapasztalataimat 2008. június 19-én ismertettem a Kecskeméti megrendezett 2. Nyelvi képességek fejlődése és fejlesztése gyermekkorban – olvasáspedagógia (olvasás, szövegmegértés tanítása) konferencián.